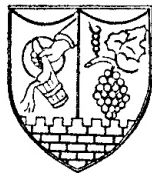

STEVRJANSKI VESTNIK

Števerjan, Trg Svobode, 6 — Izhaja enkrat na mesec — Izdaja Slovensko katoliško prosvetno društvo »Franc B. Sedej« iz Števerjana — Registriran na sodišču v Gorici, dne 7. marca 1969, številka 72

uredili:

mirko humar
boris hladnik
dr. helena knez
marjan terpin
anka černic
zvonko simčič
marjanka srebernič
agata komjanc
bruno hlede
odg. urednik:
edi hlede
za vse članke
odgovarja celotno
uredništvo

Števerjan, dne 18. februarja 1972

Leto V. - Štev. 2

STEVRJANSKI GRADBENI NAČRT.

Že leta 1968 je deželna vlada Furlanije Julijske Krajine izdala, na podlagi državnega zakona št. 1150 z dne 17. 8. 1942, popravljenega z zakonom 6. 8. 1967 št. 765, zakon, ki določa, da nora imeti vsaka občina svoj gradbeni načrt; večje občine seveda morajo imeti urbanistični načrt.

S tem je hotela doseči, da bi se že po vnaprej določenem sistemu gradilo tako, da bi ne prišlo do ovir pri gradnji novih cest ali pri razširitvi starih, pri gradnji železnic in drugih javnih naprav. Na splošno gledano je to tudi prav, ni pa za našo občino, ki se nahaja v hribovitem predelu.

Občinska uprava je zato najela strokovnjake, da bi izdelali ustrezeni načrt. Toda že v samem začetku smo naleteli na gotove nevšečnosti, kar se tiče gradnje novih stanovanjskih hiš.

Tako glede razdalje od občinskih in pokrajinskih cest, zakon namreč določa, da se lahko gradi le dvajset metrov od le teh, da mora biti zemljiška parcela velika vsaj 3.600 m²; da se ne sme graditi več kot šest metrov visoke stavbe, to posebno kar se tiče kmečkih stanovanj.

Nove težave so nastale pri določanju rezidencialnih zon, v katerih se lahko gradi pet metrov od cestišča in je na vsaki m² dovoljeno zgraditi 1,5 m³ stanovanjske prostornine; v tej coni se pa ne sme graditi kmečkih objektov (tu so mišljeni hlevi, silosi, kleti, kokošnjaki in podobno).

Nadaljna ovira je v tem, da se ne bo smelo nič, ali prav malo graditi na vrhu Števerjana, ki je zaščiten od Urada za spomeniško varnost. Ta določa, da mora ostati oblika sedanjega okolja nespremenjena, da se ne popači karakteristika briške vasi.

S tem, sem vam hotel predočiti le glavne težave in probleme s katerimi se bomo morali prav te dni spoprijeti in jih rešiti kakor se najbolje da. Občinska uprava je zaradi tega imela vrsto posvetov tako s strokovnjaki, z vaščani posamezno in na skupnih sestankih.

Že takoj ob prvih sestankih s strokovnjaki smo opazili, da bo delo težavno, ker je deželna uprava dala strokovnjakom točna navodila in smernice, po katerih se morajo ravnati.

Zato sem sem zaprosil za sestanek deželnega odbornika za urbanistiko, ki nas je sprejel proti koncu junija leta 1971. Po dolgi in izčrpni razpravi v katero so poleg ostalih, posegli še dr. Drago Štoka deželni poslanec Liste slovenske skupnosti in poslanec Cocianni od K.D., smo uspeli preperičati deželnega odbornika De Carlija, da si osebno ogleda našo občino in se sooči z objektivnimi težavami, ki jih predstavlja za nas ta zakon. Obljubil nam je, da bo prišel nekje sredi avgusta istega leta. Ker po poteku polovice leta, tega obiska ni hotelo biti, sem pisмено še enkrat zaprosil za obisk, toda brezuspešno. Septembra 1972 je deželni odbornik poslal nekega inženirja pregledat našo občino. Ker je došel pozno ponoči si seveda ni mogel ogledati terena, ampak je lahko občinske probleme ugotavljal samo na papirju.

Po tistem sestanku in po stalnem našem prizadevanju, so se vendarle določene stvari spremenile, saj smo dosegli, da so morali strokovnjaki nekaj načrtov in določb spremeniti.

K temu bi rad izrazil še bekaterne svoje pomisleke: kako je mogoče, da deželni odbornik za kmetijstvo podpira z vsemi sredstvi težnjo, da bi ostajali kmetje v goratih predelih in živeli dostojno življenje, po drugi strani pa urbanistični načrt prepoveduje, da bi v istih predelih gradili stanovanjske in druge prostore, da se morajo tudi tisti, ki imajo lastno zemljo seliti v mesta.

Ker se je občinska uprava vseskozi zavedala, da bodo vsekakor po odobritvi gradbenega načrta obstajale določene težave pri gradnji stanovanj, je pozivala občane, naj se ne obotavljajo in naj čimveč gradijo. Sedaj pa je deželna uprava dala občini ultimatum, da mora odobriti gradbeni načrt nepreklicno do 23. februarja 1973, v nasprotnem slučaju bo poslala svojega komisarja.

Rad bi prikazal oblistam dejstvo, da je Števerjan v zadnjih petdesetih letih izgubil več kot polovico prebivalstva, delno zaradi kolonstva in stanovanjskih razmer, delno zaradi pomanjkanja delovnih mest. Ker je sedaj končno v Števerjanu kolonizem odpravljen se postavljajo druge ovire, tako, da je mnogim Števerjancem otežkočeno priti do lastnega stanovanja.

Pozivam zatorej vse politične forume, da predlagajo državnim in deželnim oblastem, da se popravi ta zakon o urbanistiki.

Števerjanski župan

Stanislav Klanjšček

BLIŽNJA O SEJA OBČINSKEGA SVETA.

V sredo, dne 21. februarja se bo vršila v začasnih prostorih občinskega sedeža redna seja števerjanskega občinskega sveta.

Poleg glavne točke dnevnega reda, ki predvideva diskusijo in odobritev gradbenega načrta, bodo svetovalci dodelili izdelavo načrta za zgraditev nove šolske stavbe.

Kakor je že znano je potrebna sredstva, 140.000.000.= dala na razpolago deželna uprava. S temi sredstvi bodo zgradili novo, moderno šolo, ki bo opremljena z vsemi modernimi didaktičnimi pripomočki.

Poleg učilnic, je predvidena zgraditev tudi šolske telovadnice.

Brez dvoma je to važen objekt, ki bo nedvomno obogatil našo skupnost.

Občinska uprava se tega zaveda in skuša doseči, da bi prišlo čimprej do uresničitve.

=====

"		"
"		"
"		"
"	OBČINSKI URAD JE ODPRT ZA OBČINSTVO VSAK DAN	"
"		"
"	OD 10. DO 13. URE	"
"		"
"	OB SOBOTAH OD 10. DO 12.	"
"		"

=====

SESTANEK VAŠČANOV.

12. februarja je na povabilo župana, g. Stanislava Klanjščka prišel tehnik dr. Codellia na občino, kjer je zbranim občanom prikazal novi gradbeni načrt.

Sestanka se je udeležilo veliko število občanov, ki so v diskusiji prikazali svoje specifične probleme.

NA DRUGEM KANALU ITALIJANSKE TELEVIZIJE BO V SREDO
DNE 21. FEBRUARJA 1973 OB 19,20 (sedmi in dvajset)
GOVORIL TUDI V SLOVENŠČINI PREDSTAVNIK LISTE SLOVENSKE
SKUPNOSTI V DEŽELNEM SVETU

DR. DRAGO ŠTOKA

VABIMO VAS, DA ODDAJI PRISLUHNETE, SAJ JE EDINI SLOVENEČ,
KI GOVORI V NAŠEM JEZIKU NA ITALIJANSKI TELEVIZIJSKI ODDAJI,
KI JO PRENAŠAJO PO VSEJ ITALIJI.

=====

SEJA OBČINSKEGA SVETA DNE 30. JANUARJA 1973

Občinski svet se je 30. januarja zbral na svoji prvi letošnji redni seji.

Ker župan Stanislav Klanjšček, zaradi bolezni ni mogel predsedovati seji, in ker je bil iz neznanih vzrokov odsoten tudi podžupan Zdravko Klanjšček iz Jazbin, je sejo vodil odbornik CIRIL TERPIN.

Svetovalci so, poleg običajne odobritve prejšnjega zapisnika, odobrili vrsto sklepov ožjega odbora, tako glede dodelitve knjig učencem, imenovanje namestnika šoferja občinskega avtobusa i.t.d.

Imenovali so preglednika računov za leto 1972, ki bodo: Izidor Prinčič, Emil Terpin in Venceslav Štekar. Dovolili so uradnikom, da lahko delajo v letu 1973 tudi na ure. Dodelili letno nagrado županu. Uredili zadeve asistence revežem ter dodelili nagrado občinskemu tajniku.

V zadnjem delu seje so se svetovalci pomenili o nekaterih perečih problemih naše občine.

Župan Stanislav Klanjšček je ponovno sklical sejo občinskega sveta za sredo 21. februarja 1973 ob 20,30.

Glavna točka dnevnega reda bo razprava in odobritev novega gradbenega načrta, ki ga zahteva deželna uprava.

O JAVNIH DELIH V NAŠI OBČINI.

Marsikje bi obesili na vse zvonove, kot višek svoje bistrornosti, če bi dovršili tako važna javna dela, kakor so jih pri nas v Števerjanu v zadnjih dneh leta 1972 in v prvih tega leta. O tem bi se razpihovali župani, občinski odborniki, svetovalci, pokrajinski podpredsedniki, itd. itd. Pisal bi Katoliški glas, Novi list, Primorski dnevnik in morda Ljubljansko Delo.

Modoba je torej, da smo v Števerjanu z bobnanjem še kar skromni. Vendar je kar pošteno, da nekaj o tem tudi sami povemo in se tako malo "podržimo".

Prav v zadnjih dneh leta 1972 je ustanova Ente friulano dell'Economia Montana iz Vidma, kateri je občinska uprava dodelila izvršitev del, dokončala urejevanje in asfaltiranje poljskih poti. Uredili so lepe ceste do nekaterih zaselkov ter jih kar dobro asfaltirali. Tako h Aščevim, v Škorjansko jamo, po Rovesci, po Klancu ter cesto od Križišča skozi Ušje do Jazbin. Posebno ta slednja in tista po Rovesci sta praktično odprla svetu zaselek Ušje, ki bil prej, kar se cest tiče, v obupnem stanju.

Seveda vse to ni šlo kar tako, posebno še, ker so bili nekateri kmetovalci oškodovani, kjer so ceste razširili. Seveda je škoda le relativna, ker so polja in zemlja na sploh s tem navsezadnje pridobila na veljavi. Tega se verjetno zavedajo sedaj tudi tisti, ki so med izvrševanjem del tako udrihali proti občinski upravi in županu samemu.

Še bolj veseli smo skoro dejstva, da so končno buldožerji začeli zares orati in kopati po glavni cesti Bukovje-Jazbine, ter jo bodo uredili. To je praktično zadnji odcepek, ki je bil prepotreben, da se uredi in asfaltira v občini. Preostajajo še nekatere poti do posameznih hiš ali podbnega, toda tudi te so že v fazi načrtovanja kakor nam je zagotovil župan Stanislav Klanjšček.

Po vsej vasi je ustanova ENEL preuredila napeljavo elektrike, tako da je sedaj zadostna za vse potrebe občanov. Tako za razsvetljavo, kakor za pogon kuhinjskih ali splošno kmečko-gospodarskih strojev. In to po vsej občini, od Ščednega do Jazbin, kjer so jo najbolj pogrešali. Seveda je to za občinsko upravo lahko pravo zadovoljstvo, ker se je s tem zaključila večletna mučna borba v tem smislu.

Kot zadnje naj še podčrtamo novico, da so začeli graditi ljudsko hišo s šestimi stanovanji. Čeprav bi morala biti že kdaj zgrajena, je vseeno bolje, da jo sedaj, kot pa nikoli. S tem bo lahko šest števerjanskih družin dobilo v svoji vasi primerno stanovanje.

MT

OBISKI PRI NAŠIH STAREJŠIH VAŠČANIH

5.nadaljevanje

Ivan je speljal pogovor na drugo temo: "Se spominjate še kaj na naše grofe? Na Fabrževe, baronešo, klet?".

Nekdo drug je vprašanje spopolnil: "Enkrat so bili tukaj nad vsem gospodarji oni, ne? So bili naši ljudje vsi koloni?"

"Ja- nas je poučil Karlo- baroneša Tacco je imela 56 kolonov. Enega je imela v Podsabotinu, po domače rečejo v Dolu; drugi so bili vsi števerjanci."

Ivan: "Kaj res, da so imeli baroni Tacco nad dvatisoč hektolitrov vina?"

"Leta 1909- je pomislil- ja, 1909, so ga imeli 2.300 hektov."

"M,mmm. ." je Anki vtekel vzdih.

"Vino je šlo vse na Kranjsko. Vem še to, da je šlo z Brd proti G rici tudi po dvajset ali celo petindvajset vozov zaporedoma. Na prvi voz so obesili kokoš. Kaj so ž njo naredili pa ne vem."

"Verjetno so jo spekli" se je posmejal Roby.

Karlo je nadaljeval: "Spominjam se tudi, bilo je leta 1909 in je tu trgal Tinc Kararu. Z njegovim vinom so napolnili sode, da je blo glih dvatisoč hektov. In njemu je kupil baron novo obleko. In zraven so imeli še tristo hektov."

"Večinoma je bila glera, rebula in tržarka." Je vrtal dalje Ivan.

"Večinoma so ble stare trte. O teh novih nismo niti slišali praviti. Nismo vedli kaj je merlot, rilot in podobno. Je bla le rebula in taka navadna vina."

"Kako ste pa škropili?"

Razložil nam je potanko, kako so se takrat trudili. Škropili so z navadnimi škropilnicami, ki so jih nosili na hrbtu. Prišli so jim zato mnogokrat na hrbtu žulji in grinte, ki so jih povzročili pasovi, s katerimi so bile škropilnice pritjene.

"Takrat ste imeli po grivah vrste navzdol?" Je silil Ivan.

"Ne, ne ne."

"Ja, ma pri Steharjevih so imeli take." seni dal ugnati.

"Pri Steharjevih sem videl enden ali dva slučaja- je razložil Karlo- drugače je bilo vse kot zdaj. Bilo pa je vse na teracah. Je bila ena planta trt in zadaj dve lehi, da se je oralo, potem je bla griva, in tako naprej. Tista leta se je komaj začelo kopat na novo. Seveda le bolj napredni. Ti bolj leni so nadaljevali kar po starem. Oziroma ne

leni. So naredili pač kar so mogli."

"Ste kopali vse na roko?"

"Ja, vse smo kopali, nihče ni oral."

"In,ko ste kopali, je bilo težko delat "taju". Povejte jim, kaj je bila "taja". Se je zmagoslavno obrnil Ivan po nas,češ:saj nič ne veste. Karlo nam je razložil:"To prvo se je primlo s pikami in lahкими pikoni zemljo proč, zakaj tisti krat je bla opoka po nekaterih mestih skoraj do vrha. In"talja"je bla tista,ko se je drugikrat kopalo. Spodnja trda opoka. Celina. Temu so rekli "talja."

Talje prihodnjič

IZ KULTURNE KRONIKE

Prosvetno društvo "Franc B. Sedej" je tudi letos priredilo že tradicionalno Božičnico. Čeprav že malo kasno- v sredi januarja- je s sodelovanjem mladine kaj prijetno potekla.

+++++

Učiteljica Ada Černic je priredila, v okviru prosvetnega društva "Franc B. Sedej", kulturni večer o slovenskem slovstvu. Brez dvoma je pobuda hvalevredna in je treba podčrtati požrtvovalnost, ki bi mogla vzbuditi zanimanje vsaj pri mladini, če so že starejsi -na žalost- do takih kulturnih večerov precej apatični.

+++++

V ponedeljek 27. februarja bo v Gorici občni zbor I'veze slovenske katoliške prosvete, katerega se bo kot aktivni član, udeležilo tudi naše prosvetno društvo "Franc B. Sedej". Vabimo tudi druge prijatelje društva , da se zbora udeležijo.

+++++

Pripravljamo letos še pustno prireditev v župnijskem domu in širšo manifestacijo na praznih sv. Jožefa. Seveda so v polnem teku priprave za Festival narodno-zabavne glasbe, ki bo prve dni junija.

+++ ++++++ ++++

Tudi Ansambel "Lojzeta Hledeta" ne miruje. Vztrajno vadi ,ker se pripravlja za nastope. Saj so na vidiku nastopi v Gorici(Katoliški dom-UGG.) Podgori in v Števerjanu.

A K C I J A Z A C I K L O S T I L
=====

Nadaljuje se akcija za nabiranje sredstev za novi ciklostil, ki se ga je društvo moralo nabaviti v pretekli jeseni.

Od januarskega vestnika, so darovali sledeči:

Neni: £ 1.000- - Stanislav Klanjšček £ 5.000-
skupno £ 6.000-

Pregled denarja, ki je bilo nabran do sedaj:

oktober-december	£ 106.000
december-januar	" 60.360
januar-februar	" 6.000
	=====

skupno do sedaj: £ 172.360-
=====

Vsem, ki so darovali, se iskreno zahvalimo, druge vabimo, da se udeležijo akcije nabiranja, vsem hvala.

=====

Olga Lyubovce

BOŽIČ POD ŠMARNO GORO
=====

Očeta ni poznala. Mater ji je pobrala pljučnica. Zrasla je v dedovi hiši. Mater ji je nadomeščala teta Milka, mlajša mamina sestra, ki je ostala doma, zato da je skrbela za očeta in malo nečakinj. Milena je tako doraščala v ljubezni tete Milke in deda Mihe.

Letos je končala učiteljišče. Na goriškem ne bo dobila zaposlitve, v notranjost države pa ne mara, preveč je zakoreninjena v domačo zemljo. Dedova kmetija je majhna; je sicer skrbno obdelana, ali ded leze že proti sedmim križem; teta Milka pridne gospodinji. Milena jima skuša pomagati kolikor zna in more. Čez poletje vozi s kolesom sadje v mesto na sadni trg.

Teta Tončka je pisala iz Slovenije naj jo Milena obišče. Ded je najprej godrnjal, a na Milkine ponovne prošnje je pristal.

Milena si je priskrbela potni list in na samo Božično viljo odpotovala v Slovenijo. V vlaku je potovala z neko gospo iz Vipavske, ki je imela sina, ki je študiral medicino v Ljubljani.

V Podbrdu so prešli državno mejo. Skozi predor so dospeli v Bohinjsko Bistrico in dalje na Jesenice. Tukaj so potnikom pregledali potne liste in prtljago. Pričelo na gosto snežiti. Vrhovi Julijcev so že bili pokriti s negom. Ko so potniki izstopili na Ljubljanski postaji, je bila vsa pokrajina pokrita s čudovito snežno belo odejo. Sredi te zimske idile se je Mileni za hip stožilo po suhi in mili goriški zimi, ki jo morda le včasih poostri mrzla kraška burja.

Večerilo se je, ko je Milena dospela k teti v Gornje Gameljne pod Šmarno goro. Stric in teta sta je bila zelo vesela. Ginjena sta poslušala njena pripovedovanja v pojoči briški govorici, ki je že deset let nista slišala. Kramljanja je bilo kmalu konec. - Zvon je vabil k polnočnici. Zunaj je na gosto snežilo. Milena se je s teto Tončko odpravila v cerkev. Stric je ostal doma. Med potjo sta se jima pridružila še vaški fantje in dekleta. Zanimala jih je mlada in lepa Primorka, ki je prišla na obisk k Bričevim, kakor so namreč Gamljci imenovali stričevo družino.

Cerkev v Šmartnem po Šmarno goro je bila polna vernikov. in lepo razsvetljena. Pričelo se je sveto opravilo. Na koru so pevci poltiho zapeli Sveto noč. Mileno je nekaj stisnilo v grlu. Misli so ji poletele na goriško v cerkev na griču, kjer je ona lansko leto pri polnočnici zapela z mehkim altom solospev PRESVETA NOČ. Koliko truda in ljubezni je vložila v to pesem! Letos jo bo zapel z lepim baritonom dragarjev Slavko, lep stasit fant petindvajsetih let. Spomin se ji vrača k razsvetljeni božični smreki na farovškem vrtu, kjer ji je Slavko na sam sveti večer po polnočnici razodel da jo ima rad. Že predolgo je odnašal s to izpovedjo ljubezni, a nocoj, ko je tako občuteno pela, je v njem dozorel sklep. Povedal ji je, sedaj mu je lažje. Mileni je bil Slavko všeč, tudi ona ga je imela rada. V odgovor mu je stisnila v roko droben posrebrn obesek in naglo odbrzela za teto Milko, ki jo je čakala na ozki vaške stezi. O, lanski božični prazniki so bili čudoviti! Mlada ljubezen je pognala iz njih. A žal je kmalu zamrla. Zadušaila jo je Slavkova mama ošabna in premožna gruntarca.

(nadaljevanje)

ŽUPNIJSKO POROČILO.

V soboto 3.2? letos je prišel, kakor je bilo napovedano, dr. Janez Jenko, slezijanec iz Žimelj pri Ljubljani. Srečal se je z malo skupino po večerni Maši. Prenočil je v Števerjanu in drugo jutro je imel glavno Mašo, pri kateri je govoril in razložil o važnosti in o potrebi za naše čase župnijskih svetov.

Povedal je kako so ustanovili po raznih krajih Slovenije, Koroške, Primorske župnijske svete. Člani Božjega ljudstva morajo biti med seboj povezani. Papež, škofje, duhovniki in verniki sestavljajo Cerkev, Božje ljudstvo. Po sv. Krstu smo vsi člani ene božje družine, smo vsi soodgovorni za rast božjega kraljestva na zemlji.. Sv. Duh, ki je vodil Apostole, vodi tudi sedaj Cerkev in deluje v vseh članih, treba ga je poslušati, ko nam svetuje kaj je prav. Nekje imajo nabiralnik, kamor verniki polagajo pismo svoje želje. Zlasti, kar se tiče gospodarskih reči, laiki s svojim sodelovanjem duhovniku lahko veliko pomagajo, ker so bolj kompetentni kot on sam. N.p.r. na Koroškem v neki vasi so člani župnijskega sveta pomagali, da so poskrbeli za segrevanje, za zvonove, so pripravili ljudi na Misijon. Na Dolenjskem odsek za bogoslužje pripravi lektorje, ki pri Zahvalnici javno v imenu svojih družin izražajo zahvalo Bogu; drugod se pogovorijo za slovesno obhajanje Krsta pri Maši.....

V Ljubljani so se starejši člani župnijskega sveta povezali z mlajšimi da bi bolje spoznali potrebe župnijske skupnosti; da bi obiskali in tolažili bolne in zapuščene..... Končno je v pridigi še govoril o družabnih lastnostih, ki morajo imeti člani župnijskega sveta, zlasti smisel za sodelovanje pri vsem župnijskem življenju.

Po Maši se je srečal z ljudmi pred cerkvijo, nato šel v župnijski dom in se razgovarjal zlasti s skavtinjami o mladinskih problemih. Škoda, da se niso pridružili še drugi zastopniki Števerjanske mladine v ta važen razgovor.

Po blagoslovu popoldne se je dr. J. Jenko srečal še z ostalimi zastopniki družin. Govoril je še dalje o župnijskem svetu, kakor so po Sloveniji že ustanovljeni. Šveč se deli v razne krožke: liturgični, pevski, dobrodelni, gospodarski krožek.

Ko je podal glavne misli o župnijskih svetih, je odgovarjal na razna vprašanja.

Koliko časa naj traja izvoljen Svet? Vsakih treh let naj se obnovi. A vsaj polovico članov naj bi ostalo od prejšnjega, ker ti imajo že nekaj izkušnje. Zastopani naj bi bili mladi, srednje starosti in starejši. Pri tem razgovoru so bili navzoči tudi sosednji župniki iz Pevme, Štmavra in Pogore. G. predavatelj nam je obljubil, da bo poslal pravila Mariborske in Ljubljanske škofije.

17.2. smo dobili knjižico o duhovnikovih sodelavcih iz Maribora. Dr. J. Jenko je poslal molitvico: Priprava na Misijon, ki bo letos za Zahvalnico. To bomo razdelili po družinah, da bodo molili.

Po srečanju z dr. J. Jenkom je prav, da pomislimo, kako bi izvedli v Števerjanu župnijski svet, ki bi bil primeren za naše razmere.

Župnik dalje še sporoča, da bo prihodnji mesec, in sicer 17. 18. 19. marca napovedana tridnevna, kot priprava na velikonočno spoved. Vodil jo bo p. Andrej Lukan iz Ljubljane.

Pepelnica, začetek posta bo 7.3. Pripravimo se na ta resni postni čas, čas milosti.

Lepo pozdravlja.

Župnik A. Prinčič